

tingenter som de, der efter de til enhver Tid gældende Bestemmelser skulle svares af den fælles Lodsfortjeneste ved Lodsrierne til de nævnte Kasser, og skulle derfor for dem selv og deres Hustruere nyde de samme Fordele af de nævnte Kasser som de øvrige Deltagere i disse efter de for dem til enhver Tid fastsatte Regler.

§ 3.

Med Helsingørs og Dragør Lodsrier skulle Lodsjerne for Fremtiden være Fastlodser og Ekstralodser.

Den i § 2 i Lovene af 31te Marts 1890 og 1ste April 1893 om nogle forandrede Bestemmelser om Helsingørs og Dragør Lodsrier fastsatte Deling af Lodsfortjenesten for disse Lodsriers Vedkommende saaledes:

Fastlodserne deles i 3 Lønningsklasser, hvoraf den ældste erholder fuld ($\frac{6}{6}$) Delingspart af Nettofortjenesten, den næstældste $\frac{5}{6}$ Part og den yngste $\frac{4}{6}$ Part. Ekstralodserne erholde $\frac{3}{6}$ Delingspart.

Lodsbogholderne ved Helsingørs og Dragør Lodsrier erholde samme Delingspart som Fastlodserne i ældste Lønningsklasse.

Som Følge heraf bortfalder for deres Vedkommende den i Lodslovens § 5 fastsatte Betaling for enhver foretagen Lodsning.

§ 4.

Med Hensyn til Pensioneringen af afgaaede Lodsjer ved Helsingørs og Dragør Lodsrier, der ikke komme ind under Bestemmelserne i denne Lovs § 1, forholdes efter de hidtil gældende Regler, dog med den Forandring, at hele Pensionsbeløbet afholdes af Lodsfortjenesten.

Sofus Høgshro.

Lohmann.